

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 125/2567

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นาย ม.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 110, ป.วิ.อ. มาตรา 227, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 4, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 108, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 109, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 115, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33

ย่อ / หลักกฎหมาย

การกระทำที่จะเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 110 (1) ผู้กระทำต้องรู้ว่าสินค้าที่ตนนำเข้ามาในราชอาณาจักร จำหน่าย เสนอจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่าย เป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมหรือเลียนเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร โจทก์จึงมีหน้าที่นำสืบให้เห็นว่าจำเลยรู้ว่าสินค้าของกลางที่จำเลยเสนอจำหน่าย และมีไว้เพื่อจำหน่ายเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร แต่เมื่อพิจารณาพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบคงได้ความเพียงว่า ตามวันและเวลาเกิดเหตุในฟ้อง พันตำรวจตรี ช. ได้รับแจ้งจาก บ.

ผู้รับมอบอำนาจช่วงผู้เสียหายว่า ที่ร้าน ว. มีการนำสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักรมาเสนอจำหน่ายแก่ประชาชนทั่วไป พันตำรวจตรี ช. และ บ. กับพวก จึงนำหมายค้นของ

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเข้าตรวจค้นที่ร้านดังกล่าว พบว่าจำเลยเสนอจำหน่ายและมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าของกลางที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร จึงจับกุมจำเลยและยึดของกลางส่งพนักงานสอบสวน แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงจากทางนำสืบของโจทก์เลยว่า จำเลยรู้ว่าสินค้าของกลางเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร กลับได้ความจาก บ. ผู้รับมอบอำนาจช่วงผู้เสียหายให้การว่าสินค้าของผู้เสียหายยังไม่มีจำหน่ายในประเทศไทย คงมีจำหน่ายเฉพาะที่ประเทศสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นเท่านั้น โดยผู้เสียหายยังไม่ได้มอบหมายให้ตัวแทนรายใดเป็นตัวแทนในการจำหน่ายสินค้าในประเทศไทย อันแสดงได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายยังไม่ได้เป็นที่แพร่หลายในประเทศไทย ซึ่งในส่วนนี้จำเลยนำสืบต่อสืบว่า เครื่องหมายที่ติดบนสินค้าของกลางเป็นสัญลักษณ์ไม้กางเขน จำเลยเชื่อโดยสุจริตว่าเป็นเครื่องหมายที่บุคคลใดก็สามารถนำไปใช้ได้สอดคล้องกับที่จำเลยให้การปฏิเสธในชั้นสอบสวนโดยอ้างว่า จำเลยซื้อสินค้าของกลางมาเพื่อขายต่อ โดยไม่ทราบว่าเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น และจำเลยยังมีบาทหลวง ท. เจ้าอาวาสวัด น. เป็นพยานเบิกความว่า เครื่องหมายการค้าตามฟ้องเป็นรูปกางเขนของศาสนาคริสต์ โดยโจทก์ไม่ได้นำสืบให้เห็นเป็นอย่างอื่น ดังนั้น เมื่อจำเลยไม่ได้เป็นผู้ทำปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้าด้วยตนเอง และการที่เครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายยังไม่ได้เป็นที่แพร่หลายในประเทศไทย ประกอบกับการที่เครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายมีลักษณะใกล้เคียงกับไม้กางเขนในศาสนาคริสต์ แม้เครื่องหมายการค้าของโจทก์จะได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ก็อาจเป็นไปได้ที่ประชาชนหรือผู้ขายสินค้าทั่วไปจะไม่รู้จัก

เครื่องหมายการค้าของผู้เสียหาย และอาจเข้าใจได้ว่าเครื่องหมายการค้าที่ปรากฏบนสินค้าของกลางเป็นไม้กางเขนในศาสนาคริสต์ซึ่งบุคคลทั่วไปสามารถใช้ได้ พยานหลักฐานโจทก์เท่าที่นำเสนอ ยังมีความสงสัยตามสมควรว่า จำเลยรู้หรือไม่ว่าสินค้าของกลางที่จำเลยเสนอจำหน่ายและมีไว้เพื่อจำหน่ายเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร ต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลยตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 40 วรรคสอง ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 227 วรรคสอง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 4, 108, 109, 110, 115 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33 ribs ของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษายืน แต่ให้ ribs ของกลาง โจทก์ฎีกา โดยอ้างการสูงสุดรับรองให้ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่โจทก์และจำเลยโต้แย้งกันในชั้นฎีการับฟังได้ว่า บริษัท ค. ผู้เสียหาย จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายประเทศญี่ปุ่น ประกอบกิจการขายสินค้าต่าง ๆ รวมทั้งกระเป๋าสีเงิน กำไลข้อมือ พวงกุญแจทำด้วยโลหะมีค่า แหวน กระดุมข้อมือเสื้อ ผู้เสียหายได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าทะเบียนเลขที่ ค319393 สำหรับใช้กับสินค้าจำพวกที่ 14 รายการสินค้า เช่น กำไลข้อมือ พวงกุญแจทำด้วยโลหะมีค่า แหวน กระดุมข้อมือเสื้อ เป็นต้น เครื่องหมายการค้าทะเบียนเลขที่ ค314961 สำหรับใช้กับสินค้าจำพวกที่ 18 รายการสินค้า เช่น กระเป๋าสีเงิน เป็นต้น เครื่องหมายการค้าทะเบียนเลขที่ ค314964 สำหรับใช้กับสินค้าจำพวกที่ 18 รายการสินค้า เช่น กระเป๋าสีเงิน เป็นต้น และเครื่องหมายการค้าทะเบียนเลขที่ ค319395 สำหรับใช้กับสินค้าจำพวกที่ 14 รายการสินค้า เช่น กำไลข้อมือ พวงกุญแจทำด้วยโลหะมีค่า แหวน กระดุมข้อมือเสื้อ เป็นต้น ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุในฟ้อง จำเลยเสนอจำหน่ายและมีไว้เพื่อจำหน่ายแก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งสินค้ากระเป๋าสีเงิน 70 ใบ ที่มีเครื่องหมายและกำไลข้อมือ 3 วง พวงกุญแจทำด้วยโลหะมีค่า 3 อัน แหวน 168 วง กระดุมข้อมือเสื้อ 19 อัน ที่มีเครื่องหมายอันเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ทำปลอมเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายซึ่งได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร และจำเลยเสนอจำหน่ายและมีไว้เพื่อจำหน่ายแก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งสินค้ากระเป๋าสีเงิน 23 ใบ ที่มีเครื่องหมาย อันเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ทำเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายซึ่งได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร เจ้าพนักงานจับกุมจำเลยพร้อมยึดกระเป๋าสีเงิน กำไลข้อมือ พวงกุญแจทำด้วยโลหะมีค่า แหวน และกระดุมข้อมือเสื้อ รวม 5 รายการ จำนวน 286 ชิ้น อันเป็นสินค้าที่จำเลยเสนอจำหน่ายและมีไว้เพื่อจำหน่ายเป็นของกลาง คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยเสนอจำหน่ายและมีไว้เพื่อจำหน่ายแก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งสินค้ากระเป๋าสีเงิน 70 ใบ ที่มีเครื่องหมายและกำไลข้อมือ 3 วง พวงกุญแจทำด้วยโลหะมีค่า 3 อัน แหวน 168 วง กระดุมข้อมือเสื้อ 19 อัน ที่มีเครื่องหมาย อันเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ทำปลอมเครื่องหมายการค้าที่แท้จริงของผู้เสียหาย ซึ่งได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยชอบแล้ว และจำเลยเสนอจำหน่ายและมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้ากระเป๋าสีเงิน 23 ใบ ที่มีเครื่องหมาย อันเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ทำเลียน

เครื่องหมายการค้าของผู้เสียหาย เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายการค้าที่แท้จริงของผู้เสียหายซึ่งได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยชอบแล้ว โดยจำเลยรู้อยู่แล้วว่าเป็นสินค้าที่มีการปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้า และขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 4, 108, 109, 110, 115 ซึ่งการกระทำที่จะเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 110 (1) ผู้กระทำต้องรู้ว่าสินค้าที่ตนนำเข้ามานั้น ราชอาณาจักรจำหน่าย เสนอจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมหรือเลียนเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร โจทก์จึงมีหน้าที่นำสืบให้เห็นว่าจำเลยรู้ว่าสินค้าของกลางที่จำเลยเสนอจำหน่ายและมีไว้เพื่อจำหน่ายเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร แต่เมื่อพิจารณาพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบ ได้แก่ บันทึกคำให้การของนายบรรเทิง ผู้รับมอบอำนาจช่วงผู้เสียหาย บันทึกคำให้การของพันตำรวจตรีชัยวัฒน์ เจ้าพนักงานตำรวจผู้ตรวจค้นจับกุม และบันทึกการตรวจค้น/จับกุม คงได้ความเพียงว่า ตามวันและเวลาเกิดเหตุในห้อง พันตำรวจตรีชัยวัฒน์ได้รับแจ้งจากนายบรรเทิง ผู้รับมอบอำนาจช่วงผู้เสียหายว่า ที่ร้าน ว. มีการนำสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักรมาเสนอจำหน่ายแก่ประชาชนทั่วไป พันตำรวจตรีชัยวัฒน์และนายบรรเทิงกับพวกจึงนำหมายค้นของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเข้าตรวจค้นที่ร้านดังกล่าว พบว่าจำเลยเสนอจำหน่ายและมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าของกลางที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร จึงจับกุมจำเลยและยึดของกลางส่งพนักงานสอบสวน แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงจากทางนำสืบของโจทก์เลยว่าจำเลยรู้ว่าสินค้าของกลางเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร กลับได้ความจากนายบรรเทิง ผู้รับมอบอำนาจช่วงผู้เสียหายให้การว่า สินค้าของผู้เสียหายยังไม่มีจำหน่ายในประเทศไทย โดยมีจำหน่ายเฉพาะที่ประเทศสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นเท่านั้น โดยผู้เสียหายยังไม่ได้มอบหมายให้ตัวแทนรายใดเป็นตัวแทนในการจำหน่ายสินค้าในประเทศไทย อันแสดงได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายยังไม่ได้เป็นที่แพร่หลายในประเทศไทย ซึ่งในส่วนนี้จำเลยนำสืบต่อสู้ว่า เครื่องหมายที่ติดบนสินค้าของกลางเป็นสัญลักษณ์ไม้กางเขน จำเลยเชื่อโดยสุจริตว่าเป็นเครื่องหมายที่บุคคลใดก็สามารถนำไปใช้ได้ สอดคล้องกับที่จำเลยให้การปฏิเสธในชั้นสอบสวนโดยอ้างว่า จำเลยซื้อสินค้าของกลางมาเพื่อขายต่อ โดยไม่ทราบว่าเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น และจำเลยยังมีบาทหลวงทวีศักดิ์ เจ้าอาวาสวัดน. เป็นพยานเบิกความว่า เป็นภาพถ่ายรูปกางเขนที่มีการสลักเป็นสัญลักษณ์ที่พระแท่นภายในโบสถ์วัด ก. ตั้งแต่เริ่มสร้างโบสถ์ในปี ค.ศ. 1883 และเครื่องหมายการค้าตามฟ้องเป็นรูปกางเขนของศาสนาคริสต์ โดยโจทก์ไม่ได้นำสืบให้เห็นเป็นอย่างอื่น ดังนั้น เมื่อจำเลยไม่ได้เป็นผู้ทำปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้าด้วยตนเอง และการที่เครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายยังไม่ได้เป็นที่แพร่หลายในประเทศไทย ประกอบกับการที่เครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายมีลักษณะใกล้เคียงกับไม้กางเขนในศาสนาคริสต์ แม้เครื่องหมายการค้าของโจทก์ได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ก็อาจเป็นไปได้ที่ประชาชนหรือผู้ขายสินค้าทั่วไปจะไม่รู้จักเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหาย และอาจเข้าใจได้ว่าเครื่องหมายการค้าที่ปรากฏบนสินค้าของกลางเป็นไม้กางเขนในศาสนาคริสต์ซึ่งบุคคลทั่วไปสามารถใช้ได้ ที่โจทก์ถือว่า สินค้าที่มี

เครื่องหมายการค้าปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายที่นำเข้ามาขายในประเทศไทย มีราคาสูงกว่าสินค้าของผู้เสียหายหลายเท่า จำเลยจึงต้องรู้ว่าสินค้าของกลางเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายนั้น ก็ไม่ปรากฏจากทางนำสืบของโจทก์เลยว่าสินค้าของผู้เสียหายจำหน่ายที่ต่างประเทศในราคาเท่าไร พยานหลักฐานโจทก์เท่าที่นำสืบมา ยังมีความสงสัยตามสมควรว่า จำเลยรู้หรือไม่ว่าสินค้าของกลางที่จำเลยเสนอ จำหน่ายและมีไว้เพื่อจำหน่ายเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร ต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลย ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 40 วรรคสอง ประกอบ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227 วรรคสอง ที่ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์ พิพากษามานั้น ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

อภิชาติ ภมรบุตร · มัณฑรี อุชชิน · สถาพร วงศ์ตระกูลรักษา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/125/2567>